BLOC-NOTES

După mistificarea din Nemzeti-Sport

Cine e autorul?

La Timişoara, s'a desfăşurat în cursul săptămânii trecute o întâlnire pugilistică între amatorii români bănăţeni şi o echipă intitulată prudent „B.", reprezentând boxul maghiar. Cum era şi firesc, dată fiind diferenţa de clasă dintre unii şi alţii, victoria a revenit, la un scor care nu mai îngăduia comentarii, timişorenilor.

In boxul românesc, cazurile în care un boxeur străin a fost desavantajat în favoarea unui indigen, sunt extrem de rare. Sunt atât de puţine, încât au intrat în istorie.

Judecătorii români au făcut întotdeauna exces de graţiozitate faţă de oaspeţi, — fără să se poată spune că boxeurii noştri s'au bucurat de acelaş tratament în diversele lor peregrinări.

La Timişoara însă, în matchul Ungaria B.—Banat, amabilitatea oficialilor n'a avut prilej să se manifeste. Timişorenii şi-au dominat atât de net adversarii — dac'ar fi să căutăm o expresie mai plastică am spune: l-au snopit în bătae — încât deciziile n'au făcut decât să legalizeze knockouturi, abandonuri şi mari colecţii de puncte româneşti.

N'am asistat la reuniunea dela Timişoara. Am stat însă de vorbă cu oameni care au fost la faţa locului şi care ne-au povestit cu bogăţie de amănunte cum, unul câte unul boxeurii maghiari, s'au încovoiat sub avalanşa pumnilor româneşti.

De ce atunci — şi pentru a câta oară, Doamne? — atâta rea credinţă din partea lui „Nemzeti-Sport" ziar care, de bine de rău şi-a creiat prestigiul unei obiectivităţi onorabile?

Desigur însă că—aşa cum am arătat şi eri — vina cea mare a acestei mistificări o poartă corespondentul lui „Nemzeti-Sport" la Timişoara. Acestui domn îi aparţine întreaga răspundere a celor publicate despre matchul Ungaria B.—Banat.

Cine e acest sinistru personagiu? E simplă de tot identificarea dumisale. Operaţia aceasta incumbă regionalei de box a Banatului căreia îi cerem să afle autorul reportajului din „Nemzeti-Sport" şi să-l facă pentru întotdeauna indezirabil pe arenele sportive româneşti.

M. Silvian

A.D.M.I.R.-ul îşi reia activitatea

Odată cu venirea primăverii, Asociaţia turistică A. D. M. I. R. secţia Bucureşti începe să-şi pună în aplicare programul său turistic, pentru anul în curs, program care va fi adus la cunoştinţa publicului, peste câteva zile.

Deocamdată, pentru luna Martie, s'au organizat 2 excursii, corespunzând la 2 scopuri:

1. O excursie de agrement pe Bucegi, la casa de adăpost Babele — cu plecarea din Bucureşti — Vineri 25 Martie şi înapoierea Duminecă 27 Martie seara — sub conducerea d-lor **Scarlat Antonescu** şi **Ion Popa.**

2. Pentru pregătirea şi antrenarea membrilor noi, d. **Virgil Costescu** face în ziua de 27 Martie, prima din cele patru excursiuni proiectate pe Piatra Mare, prin Timişul de Jos.

Plecarea din Bucureşti Sâmbătă 26 Martie, noaptea.

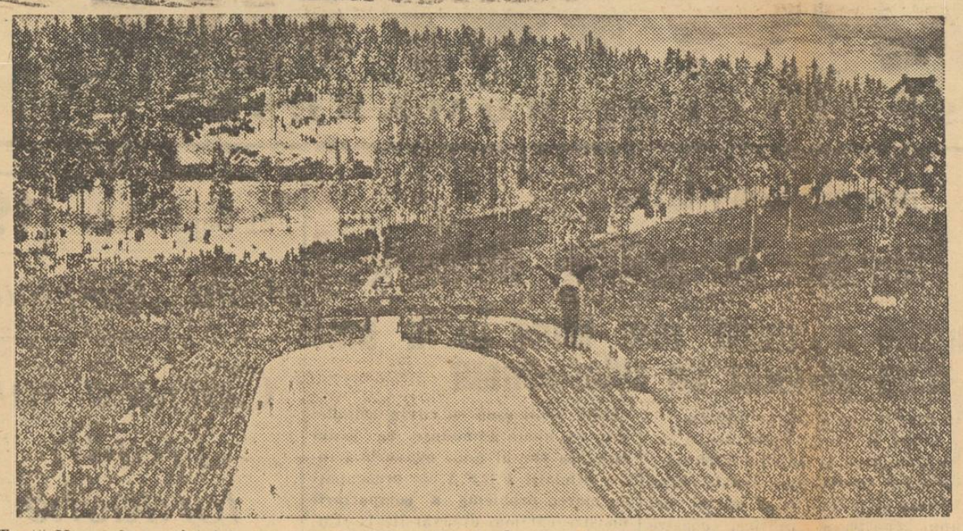

Toată Norvegia a asistat la concursurile internaţionale de ski dela Holmenkol. O massă de 70.000 oameni a urmărit săriturile

caleidoscop

Ameninţare de moarte

In timpul matchului pentru Cupa Angliei, dintre Brentford şi Preston North End, antrenorul primului club a primit următoarea scrisoare bătută la maşină.

«In atenţia lui M. Harry Curtis, managerul echipei Brentford. Orice alt rezultat decât o victorie a echipei Preston North End, va însemna moartea dumneavoastră şi în acelaş timp a jucătorilor care vor marca goalurile victorioase. Aşa dar fiţi atent!

In orice altă ţară, dacă managerul unei echipe ar fi primit o astfel de scrisoare ar fi aruncat-o la coş şi ar fi spus: «Incă un nebun». M. Curtis însă i-a dat toată importanţa şi a decis chiar ca acel care va afla pe autorul ameninţării să fie recompensat cu rotunda sumă de 50 lire.

Afară de aceasta au fost angajaţi detectivi pentru a păzi echipa Brentford.

Precauţiune inutilă! Căci şi aşa Preston North End a câştigat..

Vârsta?...

In urma unui match disputat recent la Tlemcen, între vechii şi noui «veterani», unul din jucători, rănit, a avut nevoe de intervenţia medicului. Şi l-a întrebat:

— Dece oare mi-e paralizat piciorul după acest match?

— Probabil vârsta, dragă, a fost răspunsul.

— Vârsta? Vă rog să-mi permiteţi să vă spun că vă înşelaţi d-le doctor, se repezi jucătorul: Căci şi piciorul drept are aceeaş vârstă cu cel stâng şi totuşi nu mă doare.

O măsură draconică

Federaţia Jugoslavă a decis ca toţi jucătorii vinovaţi de «atentate» contra arbitrilor să fie suspendaţi pe viaţă.

Această măsură cu adevărat draconică poate surprinde. In Jugoslavia însă, această măsură e justificată, căci unii jucători au «exagerat». Arbitrul internaţional Popovici nu a fost oare nevoit într'o zi să suspende un match pe care-l conducea, din cauza purtării urâte a unora dintre jucători?

In afară de această descalificare federaţia mai introduce şi acţiune pe cale juridică deliquenţilor.

Aviz amatorilor!

Cupă periculoasă... pentru arbitri

Jumătate din arbitrii care au condus sferturile de finală ale Cupei Angliei au fost puşi propriu zis k. o. cu concursul partidelor care le-au fost încredinţate. L. Dale, care a arbitrat întâlnirea dintre Brenford şi Preston North End, a avut o ciocnire cu un jucător şi a fost nevoie să fie scos de antrenorul Brenfordului afară din teren.

La Villa Park arbitrul Thompson a fost lovit de mine şi a fost nevoit să părăsească terenul pntru zece minute.

Cupa are curiozităţile ei...

„Transporturile aeriene"

D. comandor aviator **Andrei Popovici**, ţine astă seară Joi 17 crt. la orele 9 seara, în **aula fundaţiei Carol**, o conferinţă din cele mai interesante: despre **„Transporturile aeriene".**

E un subiect vast şi din cele mai actuale. In adevăr, suntem într'o epocă în care liniile aeriene brăzdează toate ţările, iar deplasările de trupe se fac — cum s'a văzut recent — tot cu ovionul. Cu competenţa d-sale recunoscută, d. comandor Popovici organizatorul aviaţiei noastre comerciale desvoltă acest vast subiect.

Intrarea e liberă.

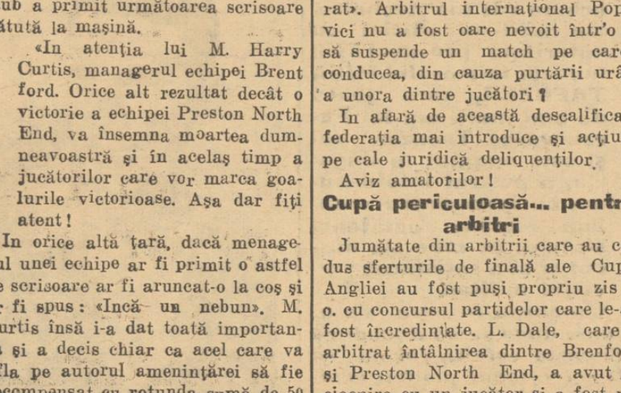

— A recăpătat gust de antrenament de când am lipit de punching-ball fotografia individului care a fugit cu nevastă-sa...

curisele

Duce, simpaticul fundaş al Sportului Studenţesc şi-a creiat o faimă pe care nu vrea să şi-o desmintă: marchează câte-un goal, aproape la toate matchurile.

Operaţia aceasta ar fi foarte utilă dacă Duce s'ar mărgini să marcheze goalurile în poarta adversarilor. Duce însă are o specialitate care-l conduce la rezultate contrarii. O a-duce cu o specialitate teribilă şi con-duce aproape toate baloanele în propria sa poartă.

Conducătorii i-au făcut, la început, reproşuri:

— Ce faci mă Duce, joci contra noastră?

Duce a tăcut.

— Asta duce la orice!... a observat Titel, şi-a încetat să-i mai facă reproşuri.

Şi de atunci, Duce îşi face aproape mereu meseria, şi decorează poarta studenţilor cu câte-un goal care a devenit aproape inevitabil.

Duminica trecută «Sportul Studenţesc» a jucat cu Dragoş Vodă. Studenţii au condus la început cu 2—0. Intr'un efort bine condus, cernăuţenii au reuşit să marcheze şi ei un goal. Aşa dar, 2—1.

Pe marginea terenului, Titel a început să aibe emoţii:

— Dacă-şi face Duce damblaua şi marchează iar un goal, ajungem la 2—2.

Câteva minute mai târziu, profeţia lui Titel s'a realizat. Cu un shot imparabil, Duce a marcat un goal pentru.., Dragoş Vodă, egalând situaţia.

— Bravo,... a încercat Titel să se bucure. Cel puţin a ajuns în fruntea goalgetterilor... cari au marcat în propria lor poartă. Tot e ceva.

S'a întâmplat însă, ceva la care nu se aştepta nimeni. Nemulţumit că a marcat pentru cernăuţeni, Duce a trecut la înaintare şi... a marcat încă un goal, aducând victoria studenţilor cu 3—2.

Aplauze, pupături şi bucurie. După match, tradiţionalul banchet. La banchet, tradiţionalele glume.

—Bravo Duce! Prin urmare, ştii să marchezi şi în poarta adversarilor.

— Nu ştiu!.. a intervenit Titel, cu o autoritate invincibilă.

— Cum nu ştie, dacă a marcat?...

— A marcat din eroare. Credea că e tot poarta noastră.

Castor

In loc de bilet...

Un match de football internaţional.

Lume multă, neobişnuit de multă.

Tribunele pline, culoarele la fel. Nu-i loc pe unde să strecori măcar o bătătură.

Mache, ca de obiceiu, a sărit gardul şi se plimbă printre spectatori.

In pauză, un agent de poliţie l-a prins pe Mache cu mâna într'un buzunar strein.

— Ce cauţi mă acolo?

— Păi, să vedeţi...

— Ce să văd, c'am văzut totul. Mie să-mi spui dece furi?

— Ştiţi dece fur,

— Dece?

— Am vrut să fac rost de ceva bani, că dacă o veni vreun controlor, să nu poată să-mi spună că am intrat... degeaba.

Super-ultima insistenţă

Cel mai nenorocit post într'o echipă de football, e evident acela de portar.

Dece? Fiindcă nici un post nu e copleşit de atâta răspundere, ca acela de portar.

Un înaintaş dacă a ratat un goal, nu-i nenorocire. «A avut ghinion». Şi apoi, poate să aibă norocul ca în cursul aceluiaş match să marcheze treipatru goaluri.

Un mijlocaş dacă e neatent şi l-a depăşit înaintaşul advers, nu-i nenorocire: greşeala va fi reparată de fundaş.

Greşeala unui fundaş, la fel: va fi salvată de portar.

Dar portarul?

E ultima instanţă. Orice greşeală a lui înseamnă goal. Nimeni nu mai poate repara.

Cu toate acestea s'a găsit şi o... super-ultimă instanţă.

Teoria aceasta aparţine desigur unui portar.

Căci iată şi această opinie:

— E adevărat că portarul e ultima instanţă. Dar nu-i totul pierdut, căci mai există o super-ultimă instanţă. Căci mingea după ce a trecut de portar, e oprită de... plasă.

In urma acestei definiţii, portarul a scăpat de marea răspundere de a fi ultimul care să oprească mingea. Deacum încolo, nici o grije că mingea n'a fost... oprită.

Ne miră doar că acest fapt n'a fost observat acum...

HUMOR

Intre... negrii

Ne-a lăsat de mult Tomiţă,
Ne-a lăsat boxul în rate,
Ancleştat odată pumnii
Şi-a plecat în străinătate.

Peste graniţă, Tomiţă
A găsit angajamente,
Trimiţându-şi adversarii
Intr'un dolce farniente.

Pe-unul l-a bătut la puncte,
Pe cutare, knock out-at,
Altul, din repriza treia
A ieşit desfigurat.

Toma era dat exemplu,
Era un boxeur, mai rar!
Dar cu cât boxa mai bine,
Cu-atât... n'avea adversar.

Il iubea pe Toma, Dickson,
Il iubea «de tout son coeur»
Dar fiind cu mult prea tare
Il lăsa mereu şomeur.

Se găsea, el câte unul
Care-avea mai mult curaj,
Dar avea aceeaş soartă:
Depe ring pe un foraj.

Insfârşit, azi se discută,
Nu degeaba, ci cu rost,
De un match Toma cu Brown,
Ala, cât o zi de post.

Ca orcare match «di granda»
Dickson îl organizează,
Şi cum dânsul e cam şmecher,
Fain de tot îl speculează.

A'nceput reclama'n ziare,
Interview-uri, declaraţii,
Pronosticuri raţionate,
Comentarii, divagaţii.

S'au organizat pariuri
Se pariază fiecare
Unul cică «albul bate»,
Altul «negrul e mai tare».

Să ghiceşti care-o să bată,
Nu ar fi mare scofală.
Insă cred că'n adjective
Se comite o greşală.

Ca să spulber o legendă
Ast subiect o să-l ating:
Nu va fi un «alb» şi-un «negru»,
Ci vor fi... doi negri'n ring.

Fiindcă lungul de Al. Brown,
Pentra prima dată'n viaţă,
O să aibă bucuria
Dă-a vedea doar... negru'n faţă.

Astyanax

— Dragă, mi-a fost peste putinţă să-l conving că ăsta nu e costum de ski acuatic..

CICLO-CROSS

Se apropie campionatul national de ciclo-cross

...Şi totuşi nici o cursă

O săptămână ne mai desparte de disputarea campionatului naţional de ciclo-cross.

In anul acesta, ca în nici unul altul, activitatea ciclo-crossistă este cât se poate de inexistentă.

Două probe şi acelea alergate acum, o lună şi de alergători de clasă inferioară au constituit, dacă se poate spune, probele de pregătire pentru campionatul naţional.

Nici cluburile şi nici F. R. S. C. nu au atribuit acestui eveniment importanţa pe care o merită.

Un campionat şi încă naţional, înconjurat de atâta indiferenţă nu ne-a fost dat încă să vedem.

Ne aducem cu multă plăcere aminte de succesul impozant pe care l-au cunoscut întrecerile din toamna trecută.

Ne aducem aminte de numerosul public care a aplaudat îndelung pe alergători şi ne întrebăm cu toată sinceritatea dece a dispărut frumosul obicei şi mijloc foarte practic de a face cunoscut ciclismul şi în masa acelora care nu-şi pot permite luxul de a ne deplasa pe un velodrom sau la un capăt de şosea bucureşteană?

Dece a dispărut acest obicei?!

Dece sunt puşi alergătorii să «fugă» fără a fi pregătiţi?!

Cel puţin dacă cluburile nu organizează şi ne referim în special la Mociornita al cărei alergător Ion Perteş deţine titlul pe aul trecut, dece nu ia această iniţiativă federaţia de specialitate prin organizarea unui campionat regional sau chiar judeţean?

E atât de greu un asemenea lucru?!

In consecinţă, rugăm F. R. S. C. să amâne disputarea campionatului şi să organizeze EA, cel puţin o o probă premergătoare campionatului.

SPRINT

Noul campion al Elveţiei la ciclocross este alergătorul Kurt Ott.

El a acoperit Duminică la Geneva parcursul în 48 m. 27 s. dispunând la sprint de Hartman. Locul trei a revenit lui Jaisli iar al patrulea lui Crevoisier,.

nică o probă de ciclo-cross în lungime de 22 km. Startul a fost foarte populat iar pista din parcul Mérignac unde s'a făcut sosirea a văzut câştigător pe Labory(55 m.) urmat de Bareyt şi Moncassuri.

— GOCIMAN IULIAN campionul naţional de viteză şi ULEŞTEANU GH. au fost incorporaţi în cursul zilei de eri.

— Se afirmăm cu multă siguranţă că secţia de ciclism a «Asociaţiei Sportive ,andarmeria» s'a desfiinţat, iar DINU ŞTEFAN, vedeta clubului şi fost în multe rânduri internaţional va semna pentru «Mociornita» iar GAVRILA MARTIN, un alt foarte talentat ciclist pentru «Metropola».

Deasemenea SOMEŞANU va revem la vechea lui grupare VIFORUL DACIA.

— Bantz, *cunoscutul ciclist german, care a purtat în recenta ediţe a Turului Franţei, mult timp tricoul galben, deţine actualmente o formă excepţională.*

— Pijnenberg, *faimosul «sixdaysman» olandez, este suferind de pleurită, lucru care-l face indisponibil penru vreme îndelngată.*

— Intre 15 şi 21 Martie *se va alerga la «Vel d'Hiver» din Paris anuala cursă ciclistă de 6 zile, la care şi-au trimis adeziunile cei mai buni specialişti de pe continent.*

foiletonul nostru

Ski-uri frânte

XIV

de EMIL IENCEK

Il stima, avea o admiraţie înaltă pentru ţinuta lui de om demn — cu 16 ani mai mare ca ea. Dar acum când, împotriva voinţii sale, şi poate fiindcă aşa îi fusese destinul, a întâlnit omul care a trezit-o din vegetarea ei, spre un sentiment mare, tineresc, plin de avânt, nu poate face altceva decât să plece.

Ii mărturisea, în accente sincere, că a luptat să nu fie înghiţită de furtuna pe care o presimţea că se apropie fatală, dar n'a reuşit. Ceeace face acum e o pornire adâncă şi — deşi el i-a atras atenţia că într'o zi acest campion înconjurat de succese şi veşnic în fugă după performanţe ar putea-o face să sufere mult, ea îi scria că nu vrea să ştie ce va fi mâine. Ii e suficient prezentul atât de frumos. Dacă nu s'ar duce spre acela spre care simte chemarea această irezistibilă, necunoscută ei până acum, ar suferi, desigur, tot restul vieţii mânjind amintirea căsniciei lor caldă, liniştită şi plăcută până atunci.

In repetate rânduri îi cerea ertare şi-l ruga s'o înţeleagă. Ii spunea cum într'un moment când se crezuse tare, i-a scris lui Florin, care profund lovit n'a mai fost atent şi s'a prăbuşit cu ski-urile frânte.

A sfârşit scrisoarea cu aceeaş rugăminte şi cu asigurarea că regretă, suferea mult la gândul că George va rămâne singur, sufe-

rind. A semnat scrisoarea, a udat absentă mărginile plicului peste care au căzut fierbinţi câteva lacrimi şi a închis plicul.

Trecuseră aproape două luni dela data accidentului petrecut în Poiana. Sfârşitul lui Aprilie se topea într'o primăvară zâmbitoare şi caldă. In faţa spitalului brăşovean «Mârzescu» aştepta o maşină. Un tânăr înalt, palid, călcând puţin nesigur, părăsea spitalul însoţit de câţiva medici urându-i sincer succes şi grabnice performanţe strălucite.

Peste o săptămână, în zorii unei zile minunate, aceeaş maşină, echipată de drum, părăsea Braşovul prin punctul Bartholomeu, îndreptându-se spre Făgăraş. Conducea luminată la faţă o doamnă blondă: Mira. Alături, un tânăr, încă debilitat, dar cu o mină veselă, plin de viaţă şi speranţe: Florin.

Maşina avea de străbătut ruta spre Paris, via Cluj—Budapesta—Viena—Salzburg—Tirol—Elveţia—Alpii—Milano—San-Remo—Nisa—Paris: *Expoziţia Internaţională.* — SFÂRŞIT —